

14 december 2007

Het is avond. De geluiden van de krekels en de tsjie-tjaks (een salamander achtige die binnen- en buitenshuis de insecten opeet en daardoor nooit verwijderd mag worden) doen ons aan het vroegere huis van mijn schoonouders in Italië denken. Wij zijn de vorige twee avonden een ruime maaltijd voor de muggen geweest, ondanks voorzorgen, en jeuken ons nu gek. Vanavond lag er een brandend spiraal onder de tafel en werden we niet geterroriseerd. Gek, de 10 dagen daarvoor hadden we nergens last van. Misschien kwam het door de Moesson. Gistermiddag veranderde de berg in een stromende rivier. Geweldig gezicht! In de buiten badkamer kon je een natuurlijke douche nemen. Het is hier een sprookjesachtige omgeving. Er is zo veel te doen en te zien. Vandaag hebben we met mijn broer een "Safari tocht" door de bergen in de omgeving gemaakt. Bij ons zou je het "het plattelands leven" noemen. Het is hier alleen in de bergen. De oogsten bestaan uit een veelheid van oosterse gewassen. Drie maal per jaar rijst. Verder allerlei soorten fruit en specerijen. De bij ons bijna onbetaalbare mango's ploffen hier vanuit de bomen op straat. Vandaag zagen we overal kleine vrachtauto's rijden, volgeladen met manden mango's en mannen die ze geplukt hadden (of moet ik gevangen zeggen - ze halen ze met lange stokken met vangnetjes uit de bomen). Overal zaken we Jackfruit. Een ongelooflijke grote vrucht, soms wel 40 cm lang en 25 cm in doorsnee - met een stekelige buitenkant. Verder lagen er overal langs de weggetjes en soms op de weggetjes cacao bonnen te drogen. Vrouwen die zich in stroompjes met ontbloot lijf staan te wassen, of de was aan het doen zijn is een normaal beeld. Velen zwaaien ons grijnzend na. Hier zien ze niet vaak europeanen (of blanken - voorzover Jack en Travis in mijn hollandse ogen voor blank door kunnen gaan 😊). Prachtige vergezichten over diepe dalen, bergen en later de zee - met op de achtergrond het eiland Java. Maf idee dat Java zo dichtbij is, hier geen Malaria voorkomt en daar wel. Welke speling van de natuur zorgt hier voor.

Wij zijn vorige week zaterdag voor vier dagen naar het zuiden vertrokken. De reis begon goed. Er moesten nog twee mensen naar het zuiden en we zouden allemaal in de grote auto reizen. Incl. de chauffeur en een butler. Twee zwaargewichten zaten met de bagage achterin de auto (wie zouden dat nou zijn?). Kregen wij na ongeveer een half uur een klapband. Ze hadden wel een reservewiel maar geen krik. Gelukkig kwamen na 20 minuten de hulptroepen met een andere auto en 3 man om de gevelde auto van een nieuwe band te voorzien. Ik ben blij dat ik gedurende die 20 min. niet bij die man in de auto zat. Op de heenweg zat ik bij hem in de auto en werd ik kotsmisselijk van zijn Nikki Lauda stijl. Maar nu was het prettig dat hij zo snel was. Het was bijzonder warm om met pech te staan. De rest van de tocht verliep voorspoedig. Na ongeveer 2 uur kwamen we bij het hotel van onze reisgenoten. Na door hen uitgezwaaid te zijn, gingen wij op zoek naar een door iemand aanbevolen kleermaker in Kuta. Ik was inmiddels grijs van vermoedheid. Na 3x dezelfde straten te hebben gezien heb ik ze gesmeekt het op te geven 😞. De volgende dag zouden we met een volleerde gids op stap gaan. Die zou het waarschijnlijk zo kunnen vinden. Om een uur of 1/2 8 kwamen we bij het hotel in Sanur. Vroeger een 5 sterren, maar nu een 3 sterren hotel. Ondanks dat was het geweldig. Grote kamers, een prachtig zwembad, openlucht eetzaal, een hagelwit zéér schoon strand en super lief personeel. Tijdens ons eerste diner kwam er al een quartet aan ons tafeltje spelen en zingen. Het (italiaanse) eten was heerlijk. Het leek eindelijk de honeymoon te worden, waar we al 30 jaar op zaten te wachten.

De kleermaker werd de volgende dag zo gevonden - in een klein steegje - en was een belevens op zich. Binnen 3 dagen had Travis een pak, een colbertje en 2 overhemden. Op maat gemaakt. Verder zijn we naar een Barong dans geweest, hebben "geshopped till we dropped". Zijn we naar de Kecak dans geweest in een openlucht tempel. Er werd ook met vuur gedanst. We hebben allerlei kunst gezien. Grote tegenstellingen van arm en rijk. Tot vermaak van mijn kinderen "allerlei nationaliteiten". Dat vind ik n.l. zo leuk en roep dat ook de hele tijd. Er zijn hier ontzettend veel jappers. Wij hebben heilige en

niet heilige zaken afgewisseld en hebben oeverloos geboomd met onze jonge gids, over werkelijk van alles en nog wat. En uiteraard hebben we ook heerlijk gegeten. Op de laatste avond hebben aan zee gedineerd. Tafeltje en stoeltje op het zand een paar meter van de vloedlijn. Diep donkere nacht met een prachtige sterrenhemel. Overal lichtjes op de tafeltjes. Je zou er bijna aan willen wennen 😊. In Kuta hebben we het monument gezien van de mensen die daar bij de bomaanslag zijn omgekomen. Op de plek waar de bom is ontploft is nog steeds niet nieuws neergezet. Er komen daar iedere dag drommen mensen.

Op de terugweg naar Rangdu hebben we een prachtige tocht gemaakt. Langs allerlei kunstenaarsdorpen naar Mas, het dorp van de houtsnijders. Bij een galerie annex museum hebben we een prachtige rondleiding gehad. Het houtsnijwerk is hier zelfs voor onze begrippen duur, maar een man heeft hier tussen de 1 en 3 maanden nodig om een wat groter stuk af te werken. Het maandloon licht hier zo rond de 65 euro, dus reken maar uit. Er zijn vele houtsoorten die vanuit heel Indonesië hier naartoe worden getransporteerd. Speciaal voor deze kunstenaars om te bewerken. Kilometers en kilometers lang, tot voorbij Ubut, zagen we houtsnij winkeltjes en werkplaatsen. Het begon zo hard te regenen dat we ons programma moesten aanpassen. Helaas konden we de markt in Ubut niet bezoeken. Hij is in de open lucht. Na een verrukkelijke lunch op een prachtige locatie gingen we via Ubut naar speciale sawa's. Hun ligging is ongelooflijk mooi. We waren al gewaarschuwd. De ventsters lijken hier wel horzels. Je moet ze echt negeren hadden we op het hart gedrukt gekregen. We mochten alleen een uit bananen bladeren gevlochten hoed van een oude boer kopen. Dat hebben we dus ook gedaan. Het is een geweldige foto geworden! Het was wel moeilijk om de bedelende kinderen met engelensnoetjes te negeren, maar de wetenschap dat al het geld binnen de familie gedeeld wordt verzachtte het gevoel wat. Hierna gingen via Mount Batur - een nog werkende vulkaan, op doortocht naar Rangdu. Prachtige vergezichten. Overal kruidnagel en avocado bomen en allerlei andere gewassen. Weer brommers, scooters etc. met de meest ongelooflijke ladingen. Ook mensen met hoeveelheden kilo's spullen op hun hoofd waar je bij het aangezicht alleen al hoofdpijn van krijgt.

Inmiddels had ik al sinds zondag buikkrampen en problemen met de darmen. Bij thuiskomst was ik behoorlijk moe en de volgende ochtend heeft de familie medicijnen voor me gehaald bij de apotheek. Helaas is het nog niet in orde maar het gaat wel beter. In Kuta hadden we gezien dat hier ook Yakult voor de darmflora wordt verkocht, dus daar ben ik vandaag hier naar op zoek gegaan. En ja hoor, ook de supermarkt in het stadje heeft het. Daar is mijn hoop (dubbelzinnig) nu toch wel op gevestigd.

Zo, dit was het voor deze week. Komende maandag gaan we een tocht van twee dagen maken naar de oostkant van het eiland. Wederom met onze gids. Dat zal een gezellig weerzien zijn. We zitten op de helft van onze vakantie. Over een week komen Edwin, Isabelle en haar familie. We verheugen ons daar heel erg op. Kerstmis in de tropen. Helaas kunnen Elvire en Thijs hier nu niet zijn!

Veel liefs vanuit Royal Residence Rangdu (want zo heet het officieel),

Willemijn en Travis